

Zinner Endre A Barátaival

Ez az úgynevezett bevonulásom előtti baráti társaság; mármint mielőtt bevonultam a munkaszolgálatra. Én balról a második vagyok, a jobb oldalamon Eszter, aki akkor még nem volt a feleségem. Együtt jártunk, de még el sem jegyeztük egymást. A másik oldalamon áll a Zátony Kató, aki egy színésznek a lánya. Mellette van az Abai Feri, az egyik legjobb barátom. Az udvarolt a Zátony Katinak. Mellette pedig szintén egy társaságbeli barátom van, a Weiszbrun Vera, aki kint él Amerikában. Mellette a testvérenek a barátnője áll. Ez a fénykép egy vasárnap délelőtti túrán készült. Ebben az időben más szórakozási lehetőségünk nem volt [lásd: zsidótörvények Magyarországon]. Hát ezt csináltuk. Ebben a zsidó baráti társaságban vasárnap mindig túrázni mentünk, négy pár vagy öt pár. 1944. március 29-én megnősültem. A munkaszázadból megszöktem, úgy nősültem meg, mert volt egy olyan verzió, hogy a házas asszonyokat nem deportálják, és nem viszik el, azok védeltséget élveznek. Házasságot kötöttünk, ennyi volt az egész, megesküdtünk, ő ment jobbra, én balra. Akkor még nem volt egyházi esküvő, csak polgári esküvő volt. Az egyházi esküvőt 1945 februárjában vagy márciusában tartottuk meg a Bethlen téren. Ez az időszak mozgalmas volt. A politikával akarva-akaratlanul foglalkoznom kellett. Két irányvonalam volt. Az egyik a szociáldemokrata irányvonal, a másik pedig a Hasomér Hacair zsidó szervezet [lásd: Hasomér Hacair Magyarországon], de az is a szociáldemokrata vonalat képviselte. Az antiszemitizmus akkor már erősen érezhető volt, és talán ezért csatlakoztam így a baloldalhoz. Különbözőbb politikai vonzalmam nem volt, ez az ösztönszerűség kényszerítette erre. Éreztük, hogy a magyarországi antiszemitizmus az 1939-40-es években kezdett megerősödni. Tizenhét éves koromban, fellángolásomban beléptem a szociáldemokrata pártba. A feladatom az volt, hogy a

nyilas újságárust megvertük, elvettük az újságját és elszaladtunk. Ez volt a tevékenységünk.